

3. 10. 2021

NEKATAKAL

Ročník II.

40.

27. Nedela „B“

R.: Nech nás žehná Pán po všetky dni nášho života.

Pristúpili farizeji a pokúšali Ježiša. Pýtali sa ho, či smie muž prepustiť manželku.

On im odpovedal: „Čo vám prikázal Mojžiš?“

Oni vraveli: „Mojžiš dovolil napísať priepustný list a prepustiť.“

Ježiš im povedal: „Pre tvrdosť vášho srdca vám napísal toto prikázanie. Ale Boh ich stvoril od počiatku stvorenia ako muža a ženu.

Preto muž opustí svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele.

A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje!“

Doma sa ho učeníci znova na to pýtali.

On im povedal: „Každý, kto prepustí svoju manželku a vezme si inú, dopúšťa sa voči nej cudzoložstva. A ak ona prepustí svojho muža a vydá sa za iného, cudzoloží.“

Tu mu prinášali deti, aby sa ich dotkol. Ale učeníci ich okrikovali.

Keď to Ježiš videl, namrzený im povedal: „Nechajte deti prichádzať ku mne! Nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo. Veru, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.“

Potom ich objímal, kľádol na ne ruky a požehnával ich.

Nie je dobre, keď je človek sám. To hovorí náš Stvoriteľ. On vie, ako je to najlepšie. Prečo bol však prvý človek sám, keď mal okolo seba toľko zvierat a vecí? Bol pánom celého sveta.

Človek potrebuje medziľudský vzťah, aby nebol sám. Ten nemal. Ale prečo bol sám, keď mohol predsa komunikovať s Bohom? Asi nemohol, pretože pre vzťah s Bohom nás tiež otvára medziľudský vzťah.

Potreboval pomocnicu, ale bytostnú. Žena nie je na podávanie tehl, keď muž buduje, ani iba na varenie, žehlenie. Pomoc, ktorú potrebuje človek, je pomoc bez ktorej si nepomôže. Tu doslova platí, čo si počne sám so sebou? Nič si sám so sebou nepočne.

Písmo hovorí: Nie je dobre, keď je človek sám. Nehovorí: Nie je dobre, keď je muž sám. Človek bez medziľudského vzťahu nevie ani kým je. Potrebuje pomocnicu, ženu a až cez vzťah s ňou sa dozvedá, že je muž. Kríza identity je v prvom rade kríza medziľudských vzťahov. Identitu si nevybudujem vo vzťahu so svojím psom, ani mačkou, ani prasaťom, ani kanárikom. Potrebujem medziľudský vzťah. Človek potrebuje pomoc, aby vôbec vedel kým je.

Adam sa dostal do hlbokého spánku. Nebola to operácia pod narkózou, ako niektorí úsmevne hovoria. Bez medziľudských vzťahov nevieme na čo sme na svete. Nebaví nás život a obklopenie bohatstvom a všetkými možnými náhradnými vecami, či živočíchmi nám nepomôže, nevybudujeme si radosť. Zostaneme pri potešení. Ale potešenie je chvíľkové a vyprchá. Iba radosť z čistého vzťahu trvá naveky.

Vybral jedno z jeho rebier. Rebrá máme na to, aby chránili to najcennejšie, čo v sebe máme – ľudské srdce, nevyhnutné pre život. Obraz rebra je teda nádherný obraz toho, že žena má chrániť srdce muža. To je jej ďalšia nenahraditeľná úloha.

„Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.“

Deti boli pre Ježiša ideálom toho, ako by mali vyzerat' tí, ktorí chcú vojsť do Božieho kráľovstva. „Nechajte deti prichádzať ku mne! Nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo. Veru, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.“

Ježiš tu svojich učeníkov učí jednej veľmi dôležitej veci: že ten, kto chce vojsť do Božieho kráľovstva musí byť dieťaťom. Božie kráľovstvo totiž patrí iba deťom.

Toto muselo Ježišových súčasníkov veľmi prekvapiť. Deti mali v dobe Ježišovej doby veľmi nízke postavenie a to preto, lebo nemali pred Bohom takmer žiadnu hodnotu. Hodnota človeka sa podľa vtedajšieho presvedčenia merala podľa zásluh, ktoré získaval zachovávaním Tóry, čiže Svätého písma. Nakoľko ale deti Tóru ešte nepoznali, nemohli ju zachovávať a teda ani si získavať pred Bohom zásluhy. Deti boli pred Bohom bez zásluh a preto bez hodnoty.

Ježiš ale tým, že deti silne preferuje a na mnohých miestach opakuje, že Božie kráľovstvo patrí iba takým ako oni, toto teologické učenie svojich súčasníkov o zásluhách a odmene silne spochybňuje. A nielen to: on ho obracia úplne dolu hlavou. Podľa neho práve táto neschopnosť detí zaslúžiť si nebeské kráľovstvo je ich najväčšou prednosťou. Byť ako dieťa znamená, že človek nemá nič, čo by mohol Bohu ponúknuť, čo by mu mohol ukázať, čím by si mohol Božie kráľovstvo získať. Znamená to úplnú bezmocnosť a neschopnosť mať čosi, čím by si človek mohol zaslúžiť a získať Božie kráľovstvo. Ježiš nepropaguje detinskosť, ani sa nesnaží o nejaký romantický postoj voči deťom. On sa snaží zdôrazniť, že Božie kráľovstvo je úplne zadarmo, že je jednoducho darom. Deti si vážia dar lebo vedia, že si ho nemohli zaslúžiť. Preto nad ním žasnú, sa z neho tešia a sú zaň vďačné.

Voči Bohu sme všetci deťmi. Nemáme na to, aby sme si to, čo nám Boh dáva a čo pre nás robí nejako zaslúžili. Dary Božie a hlavne dar spásy sa zaslúžiť nedajú, sú jednoducho darom. Od nás sa žiada iba to, aby sme voči Bohu vedeli byť za ne vďační, tak ako sú vďačné deti.

Prehľad liturgických slávení na budúci týždeň

27. CEZROČNÝ TÝŽDEŇ	MÝSLAVA	BAŠKA
<i>Pondelok</i> 4. 10. <i>Sv. Františka z Assisi</i>	18.15 † Jozef	---
<i>Utorok</i> 5. 10. <i>Sv. Faustíny Kowalskej</i>	18.00 za dobrodincov chrámu (výročie konsekrácie chrámu)	---
<i>Streda</i> 6. 10. <i>Féria</i>	18.15 ZBP Bohuznámej rodiny	---
<i>Štvrtok</i> 7. 10. <i>Ružencovej Panny Márie</i>	18.15 † Margita, Jozef	---
<i>Piatok</i> 8. 10. <i>Féria</i>	18.15 † František, Štefan, Veronika	---
<i>Sobota</i> 9. 10. <i>Féria</i>	7.30 † Michal, Margita, Marián	17.00 † Martin, Anna, Vincent
<i>Nedeľa</i> 10. 10. DVADSIATA ÔSMA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	8.00 ZBP rod. Martonová 11.00 za farnosť	9.30 spoločný úmysel

„Tancuj ako by ťa nikto nevidel,
 miluj akoby ťa nikto nezranil,
 spievaj ako keby ťa nikto nepočul
 a ži ako by si mal zajtra umrieť.“